

11 Σεπτεμβρίου, 1995

[ΠΙΚΗΣ, Π., ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΝΙΚΗΤΑΣ, ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ,
ΝΙΚΟΛΑΟΥ, Δ/στές]

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΜΕΣΩ ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ ΣΥΜ-
ΒΟΥΛΙΟΥ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Εφεσείοντες - Αιτητές,

v.

LION INSURANCE AGENCY LIMITED,

Εφεσιβλήτων - Καθ'ών η Αίτηση.

(Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 1432)

*Αναθεωρητική έφεση — Δικονομία — Αίτηση για τροποποίηση της ει-
δοποίησης έφεσης — Έφεση εξ υπαρχής θνησιγενής λόγω έλλειψης
αιτιολογίας στους λόγους της έφεσης η οποία να την υποθεμελιώ-
νει — Κατά πόσο μπορούσε να διασωθεί με την εφαρμογή της Δ.64,
όπως τροποποιήθηκε με τον περί Πολιτικής Δικονομίας (Τροπο- 5
ποιητικό) Διαδικαστικό Κανονισμό του 1995 — Διακριτική ευχέ-
ρεια — Βάρος αποδείξεως — Εφαρμοστές αρχές.*

Η αίτηση για τροποποίηση της έφεσης, καταχωρήθηκε τριάνμισι
περίπου χρόνια μετά την καταχώριση της έφεσης.

Η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου απέρριψε την αίτηση 10
και αποφάνθηκε ότι:

1. Η πρόσφατη τροποποίηση της Δ.64 στοχεύει στην κατάργη-
ση της διάκρισης μεταξύ άκυρου και αντικανονικού δικονο-
μικού μέτρου και την παροχή διακριτικής ευχέρειας διάσω- 15
σης στην κατάλληλη περίπτωση δικονομικών μέτρων, τα
οποία εθεωρούντο άκυρα πριν την τροποποίηση.
2. Η παρέκκλιση από τους θεσμούς πρέπει να αντιμετωπίζεται
το συντομότερο δυνατό για αποφυγή δυσμενούς επηρεα-
σμού των δικαιωμάτων της άλλης πλευράς και καταστρατή-
γησης των Θεσμών. 20
3. Τυχόν καθυστέρηση στην υποβολή αίτησης για θεραπεία πα-

ρεγκλίσεων πρέπει να αιτιολογείται. Το βάρος αποδείξεως του αιτητή κυμαίνεται ανάλογα με το μέγεθος της καθυστέρησης.

- 5 4. Στην παρούσα υπόθεση η καθυστέρηση δεν αιτιολογείται. Έγκριση της αίτησης θα ισοδυναμούσε με την παροχή δεύτερης ευκαιρίας στους εφεσείοντες να στοιχειοθετήσουν την έφεσή τους, χωρίς αποχρώντα λόγο.

10 *Η αίτηση για τροποποίηση απορρίπτεται με έξοδα. Η έφεση απορρίπτεται με έξοδα.*

Υπόθεση που αναφέρθηκε:

Γιάννη v. Αναπληρωτή Εφόρου Μηχανοκινήτων Οχημάτων & Άλλων, (1995) 3 Α.Α.Δ. 334.

Αίτηση.

- 15 Αίτηση σε Αναθεωρητική Έφεση με την οποία οι εφεσείοντες επιδιώκουν την τροποποίηση της έφεσης.

Α. Δημητριάδου (δ/νις), Δικηγόρος της Δημοκρατίας για τους εφεσείοντες - αιτητές.

Α. Χαβιαράς, για τους εφεσίβλητους καθ'ών η αίτηση.

20 *Cur. adv. vult.*

Την απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Γ.Μ. Πικής, Π.

- 25 ΠΙΚΗΣ, Π.: Με την αίτηση, που αποτελεί το αντικείμενο αυτής της διαδικασίας, οι εφεσείοντες (η Δημοκρατία) επιδιώκουν την τροποποίηση της έφεσης. Η αίτηση υποβλήθηκε τριάνμισι περίπου χρόνια μετά την καταχώρηση της έφεσης. (Η έφεση καταχωρήθηκε στις 3 Οκτωβρίου, 1991, και η αίτηση για την τροποποίηση στις 9 Ιουνίου, 1995.) Το διάβημα των εφεσείοντων έγινε μετά την υποβολή και ως άμεση αντίδραση προς την αίτηση των εφεσιβλήτων (20ής Απριλίου, 1995), για τον παραμερισμό ή
- 30 ακύρωση της ειδοποίησης έφεσης, λόγω απουσίας των συνθετικών στοιχείων που προβλέπει η Δ.35 Θ.4 των Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας για τον καταρτισμό της έφεσης.

Οι εφεσεύοντες συμφώνησαν ότι οι λόγοι έφεσης, όπως είναι διατυπωμένοι, δε στοιχειοθετούν βάσιμους λόγους έφεσης, γιατί δεν παρέχουν την αιτιολογία η οποία υποθεμελιώνει την έφεση. Είναι παραδεκτό ότι η έφεση, όπως είναι διατυπωμένη, υπήρξε εξαρχής θνησιγενής. Είναι για την αντιμετώπιση αυτής της ατέλειας που υποβλήθηκε η αίτηση ώστε, με την τροποποίησή της, να πληρωθεί, με την προσθήκη της απαραίτητης αιτιολογίας, το κενό και να διασωθεί η έφεση. Έρεισμα για τη σωτηρία της παρέχει, όπως εισηγήθηκε η δικηγόρος της Δημοκρατίας, η Δ.64 όπως έχει διαμορφωθεί με τον περί Πολιτικής Δικονομίας (Τροποποιητικό) Διαδικαστικό Κανονισμό του 1995, που εκδόθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας στις 24 Φεβρουαρίου, 1995. Στην πρόσφατη απόφασή μας *Γιάννη v. Αναπληρωτή Εφόρου Μηχανοκινήτων Οχημάτων και Άλλων*, (1995) 3 Α.Α.Δ. 334, διαπιστώσαμε ότι η επίδραση της πρόσφατης τροποποίησης έγκειται στην κατάργηση της διάκρισης μεταξύ άκυρου και αντικανονικού δικονομικού μέτρου και την παροχή διακριτικής ευχέρειας διάσωσης στην κατάλληλη περίπτωση δικονομικών μέτρων, τα οποία πριν την τροποποίηση θεωρούντο άκυρα. Η δυνατότητα αυτή δεν καταργεί ούτε αμβλύνει, όπως υποδείξαμε, τις προϋποθέσεις για την άσκηση της διακριτικής ευχέρειας του δικαστηρίου για την περίσωση αντικανονικών δικονομικών μέτρων. Το ακόλουθο απόσπασμα από την απόφασή μας οριοθετεί το πλαίσιο άσκησης της διακριτικής ευχέρειας του δικαστηρίου σ' αυτό το στάδιο.

“Παρέκκλιση από τους θεσμούς πρέπει να αντιμετωπίζεται στην πρώτη δυνατή ευκαιρία και, εν πάση περιπτώσει, σε χρονικό στάδιο που να μην επηρεάζονται δυσμενώς, είτε τα δικαιώματα της άλλης πλευράς, ή να καταστρατηγούνται οι θεσμοί, οι οποίοι οριοθετούν το πλαίσιο απονομής της δικαιοσύνης.

Κάθε καθυστέρηση στην υποβολή αίτησης για την θεραπεία παρεκκλίσεων από τους θεσμούς πρέπει να αιτιολογείται όσο μεγαλύτερη είναι η καθυστέρηση, ανάλογα μεγαλύτερο είναι το βάρος το οποίο πρέπει να αποσεισθεί για να γίνει δεκτή η αίτηση για την παροχή θεραπείας.”

Η δικηγόρος της Δημοκρατίας υπέβαλε ότι η παρούσα υπόθεση διακρίνεται από τη *Γιάννη*, (ανωτέρω), για το λόγο ότι σ' εκείνη την υπόθεση το αίτημα για την υποβολή αίτησης για τροποποίηση υποβλήθηκε κατά την ακρόαση της έφεσης, ενώ στην προκείμενη περίπτωση υποβλήθηκε πριν τον ορισμό της για ακρόα-

ση. Διαφωνούμε γιατί στην παρούσα, όπως και σ' εκείνη την περίπτωση, το αίτημα για τροποποίηση υποβλήθηκε για ένα και μοναδικό λόγο, την υποστήλωση της έφεσης για να καταστεί δυνατή η εξέτασή της κατά την ακρόαση. Και στην προκείμενη περίπτωση το αίτημα για τροποποίηση υποβλήθηκε για να αποτρέψει το διαφαινόμενο αποτέλεσμα της αίτησης των εφεσιβλήτων.

Η καθυστέρηση στην υποβολή της αίτησης δεν αιτιολογείται. Έγκριση της αίτησης θα ισοδυναμούσε με την παροχή δεύτερης ευκαιρίας στους εφεσεύοντες, στην απουσία αποχρώντος λόγου, να στοιχειοθετήσουν την έφεσή τους. Κρίνουμε την αίτηση αβάσιμη και την απόρριψη της έφεσης αναπόφευκτη.

Ο κ. Χαβιαράς υπέβαλε ότι η τροποποίηση της Δ.64 δεν παρέχει τη δυνατότητα διάσωσης άκυρου δικονομικού μέτρου. Η αναδρομικότητα, η οποία μπορεί να προσδοθεί στο μέτριο αυτό, επιδρά μόνο σε ό,τι αφορά τη σωτηρία αντικανονικών, όχι όμως άκυρων δικονομικών μέτρων. Σκοπός της τροποποίησης δεν ήταν η αναβίωση νεκρών διαδικασιών, αλλά η θεσμική αναμόρφωση της Δ.64, ώστε να καταργείται η διάκριση μεταξύ άκυρου και αντικανονικού δικονομικού διαβήματος. Δεν κρίνουμε απαραίτητο να δώσουμε απάντηση στην εισήγηση, ενόψει του αποτελέσματος στο οποίο έχουν φθάσει· ούτε το θέμα έχει συζητηθεί σ' έκταση, πού να έχει φωτιστεί κάθε πτυχή του, ώστε ευχερώς να μπορεί να αποφασιστεί.

Η αίτηση για τροποποίηση απορρίπτεται με έξοδα.

25 Η έφεση απορρίπτεται με έξοδα.

Η αίτηση για τροποποίηση απορρίπτεται με έξοδα. Η έφεση απορρίπτεται με έξοδα.